

[Jeppe Kristensen]

hvis det offentlige skulle bruge deres ejendom, helt eller delvis skulle have penge nok til at kunne etablere sig på anden måde.

Pressen har stor magt, men jeg vil gerne sige, at vi fra venstres side ikke dirigeres deraf. Vi har en politik, som vi har fulgt også i dette spil.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er en nysgerrig natur og vil derfor spørge hr. Karl Nielsen, der nu et par gange har talt om en pakkeløsning, hvad det egentlig er. Hvad er der i hele pakken? Er det en almindelig gavepakke til os alle, som vi skal være glade for, hvoraf dette er en lille del, vi synes om? Det var da rart at få at vide, når man står og taler om det, men det holder man for sig selv, i hvert fald indtil i morgen måske.

Nu vel, jeg skal ikke blande mig i den diskussion, der har været imellem hr. Dohrmann og hr. Waldorff; den understregede bare, at man står for hver sit synspunkt. Men hr. Waldorff kom dog med et par bemærkninger, dels om at man havde fået foræret en kapitalgevinst, som man ellers skulle have udredet, dels senere hen, at det måske kunne være tvivlsomt, om man kunne få en tilsvarende ejendom i Surløkkesagen for de 1,2 mill. kr., selv om man kunne lægge 700.000 kr. på bordet. Problemet er jo simpelt hen det – og så behøver vi ikke gøre mere ved det. De af os, der står for ejendomsretten og det, der hører dertil, må finde, at det er rimeligt, at der ved en tvangsafståelse finder en sådan erstatning sted, at man faktisk stilles, som om man havde bevaret sin ejendom. Så er der ikke tale om afgift eller noget i den forbindelse; man havde ønsket at være dér, hvor man var, og ikke at skulle ud på markedet og finde noget andet. Nok om det.

Jeg vil gerne sige noget i anledning af skatte- og afgiftsministerens bemærkninger om ikrafttrædelsestidspunktet. Skatteministeren sagde så sandt, som det kan siges, at man skulle behandle de personer, som af hensyn til samfundsudviklingen får eksproprieret deres ejendom, på rimelig måde. Det er netop også det, jeg synes man skal gøre, og derfor vil jeg også gerne, idet jeg endnu en gang strejfer Surløkkesagen, sige, at det gør man jo ikke, når man af et samlet prøvenu på i alt 7–8 mill. kr. på årsbasis skal have 500.000

kr. hjem hos en enkelt. Så er det ganske enkelte borgere, det går ud over, således at de faktisk bliver ringere stillet end alle andre.

Derfor må jeg mene, at det ville være en retfærdighedsgerning, om man gik tilbage – og det er ikke for at finde et politisk ståsted; det var vist det udtryk, som skatteministeren brugte – for at få klaret disse ting, og jeg ønskede, man efter begæring skulle kunne få genoptaget sin sag helt tilbage til den periode, hvor der ikke blev betalt skat af ekspropriationserstatninger. Det ville jeg finde var, som ministeren sagde, at behandle de borgere, som kom ud for tvangsafståelse, på rimelig måde. Ellers gør man det ikke.

Jeg vil gerne i den forbindelse fremholde nøjagtig det svar, vi har fået fra ministeren på, om der er konstaterbare forskelle i erstatningsfastsættelser i perioder med eller uden beskatning af disse ekspropriationserstatninger. Dér lyder det kort og godt, at det er udtalt fra ministeriet for offentlige arbejder, at det i forbindelse med ekspropriation tilkendte erstatningsbeløb omfatter erstatning for det således afståedes værdi i handel og vandel, og at der ved erstatningsfastsættelsen ikke tages hensyn til, om erstatningen beskattes eller ej. Det vil altså sige, at alle dem, man har eksproprieret fra, medens der har været beskatning, er blevet stillet væsentlig ringere end det, de fremover skal være.

Så vil jeg også gerne have klaring på én ting mere, og det er værdistigningsafgiften, som ministeren herfra sagde ikke var opgivet. Det kan jeg kun beklage, men jeg vil gerne have et klart svar på, om det, vi nu går ind til her, betyder, at værdistigningsafgift kommer ikke på tale i tilfælde af, at der eksproprieres fast ejendom.

Jeg har som sagt ikke været ude for at sige noget politisk ståsted. Jeg har villet opnå, at der skal være lighed og retfærdighed, når det drejer sig om den ejendomsret, vi skal have. Jeg så helst, at kapitalvindingskatten blev afskaffet helt og fuldt. Det ved jeg jeg ikke kan nå, men her er vi på vej til at gøre noget, der i hvert fald vil styrke retsbevidstheden her i landet. Lad os se at komme i gang med det.

Kaj Hansen (DKP):

Da jeg hørte hr. Dohrmanns ros af regeringen og socialdemokratiet osv., kom jeg til